

nu kunde slutte sig til, i hvilken Retning dette Thing vnsede, at en fremtidig Hærordning skulde gaae, kunde Regjeringen dog ikke have nogen bestemt Mening om, hvorledes det andet Thing vilde stille sig til Sagen. Jeg troer derfor, at det er af stor Bigtighed, at Sagen bliver forelagt for det andet Thing, for at ogsaa det kan give sin Mening tilkjende om Sagen og, som jeg haaber, vedtage den. Ved nu at udflyde Sagen, vilde vi tillige rimeligviis bevirke, at Sagen, naar den igjen kom frem, vilde komme til at foreligge fra en anden Krigsminister, men det vilde efter min Mening være meget uheldigt, da man ikke kunde være sikker paa, at den daværende Krigsminister vilde besidde den Ohygighed og den Tillid hos Repræsentationen, som den nuværende Krigsminister er i Besiddelse af. Hvad der imidlertid er det Allerværste ved Sagen, det er, at, hvis vi nu udflyde den, da blive vi indtil videre staaende ved det, der af Alle er erkjendt for ikke at være godt. Man veed ikke, hvor snart Landet atter kan stedes i Fare, og jeg troer, at det er enhver Mand's Pligt at sørge for, at vi, saavidt muligt, kunne møde Faren saa godt beredte som muligt. Jeg tør derfor for mit Lands Skyld ikke Andet end stemme for Lovforslaget, og jeg skal dermed anbefale dets Vedtagelse til det høie Thing.

H. M. Peterfen: Da jeg ved en tidligere Behandling af denne Sag har udtalt, at jeg muligviis til Syvende og Sidst vilde komme til at stemme mod Lovforslaget, finder jeg mig dog opfordret til nu i den øllente Time at sige et Par Ord. Fra det første Dieblif, jeg saae det Lovudkast til en ny Hærordning, som blev forelagt af den høitærede Regjering, er det forekommet mig, at det gjorde for store Krav til Finanserne. Jeg skal tilstaae, at jeg endnu ikke ganske kan opgive at have Noget af den samme Betragtning, men Det er at sige, at Noget er dyrt, et Andet at tænke sig en Udvei til at kunne faae Noget, som er brugbart og godt for en billigere Penge. Vi have seet adskillige Forslag, og vi have hørt om endnu flere, men endnu har jeg ikke seet noget Forslag fremkomme, som kan skaffe os nogen Armee, der er tilnærmelsesviis ligesaa god som den, dette Lovforslag

vil skaffe os, for en billigere Priis. Det er sandt, vore Militairudgifter derefter ville blive større, end de hidtil have været; naar man gaaer tilbage i Tiden, maa man naturligviis sige lidt større, end de forholdsviis have været, saalænge vi vare saa heldige endnu at have Hertugdømmerne. Jeg har ved en tidligere Behandling søgt ved nogle Tal at vise, at vort Militairvæsen vilde blive forholdsviis ikke saa lidt dyrere, end det hidtil har været. Men tager man kun den Tid, der er forløben siden det uheldige Aar 1864, er Forskjellen dog ikke saa overordentlig stor. Der har i den Tid til Hær og Flaade ved ordinair Bevilling, og naar man fraregner det, som ikke directe kommer Flaaden, nemlig Thy- og Vagervæsenet og lignende Ting, været tilstaaet 14,413,916 Rbd. 19 St., eller med et rundt Tal 14½ Million, hvilket giver for hvert Aar 4,800,000 Rbd. Naar man nu har rimelig Udsigt til ved den nye Ordning at kunne faae en mere almindelig Værnepligt end den, vi hidtil have haft, indført for en Meerudgift af 400,000 Rbd., saa maa man spørge sig selv: Er det Nye saa meget bedre, at det er 400,000 Rbd. værd, thi ellers maa vi hellere blive ved det Gamle. Jeg kan nu ikke nægte, at jeg troer, at vi faae fuld Værdi for de 400,000 Rbd. Afseet endogsaa fra, at Armeen, som jeg haaber, vil blive bedre ordnet og mere kampdygtig efter den nye Ordning, have vi en Fordeel i Udsigt ved den, der for mig har en ganske overordentlig Betydning, som vil naaes, naar Planen bliver fuldstændig gennemført, og det er den, at det, naar først alle vaabendygtige Mænd ere blevne øvede, nødvendigtviis maa blive Tilfældet, at de værnepligtige Aar blive mindre i Antal, og at Soldaten altsaa tidligere faaer sin Afsted. Det er Noget, der har stor Betydning, at Folk, naar de rykke frem i Trediverne og henimod de Thygetyve og blive Familiefædre, da saa snart som muligt kunne faae deres Afsted fra Krigstjenesten, forudsat at de ikke ville gjøre denne Tjeneste til deres fremtidige Bestjæftigelse, og den omtalte Fordeel ved den nye Ordning er derfor Noget, som jeg for mit Vedkommende sætter megen Priis paa. Det er derhos udtalt af den høitærede Krigsminister, og jeg skal villigt erkjende, at det er sandt og rigtigt,